

Sygn. akt III Ca 481/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Leszek Dąbek (spr.)

Sędzia SO Andrzej Dyrda

Sędzia SR (del.) Maryla Majewska – Lewandowska

Protokolant Monika Piasecka

po rozpoznaniu w dniu 17 czerwca 2015 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa W. C. i M. C.

przeciwko S. C.

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 30 stycznia 2015 r., sygn. akt V RC 356/14

oddala apelację.

SSR (del.) Maryla Majewska – Lewandowska SSO Leszek Dąbek SSO Andrzej Dyrda

Sygn. akt III Ca 481/15

UZASADNIENIE

Powodowie W. C. i M. C. żądali zasądzenia na ich rzecz od pozwanego S. C. alimentów, odpowiednio w kwotach: po 750zł i 600zł miesięcznie, w miejsce alimentów ustalonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 14 06 2012r. w wysokości po 500zł i 400zł miesięcznie.

Uzasadniając żądanie twierdzili, że od czasu ustalenia ostatnich alimentów wzrosły ich potrzeby, gdyż rozwinęli się fizycznie, a powód dodatkowo we wrześniu 2014r. miał rozpocząć naukę w szkole podstawowej i dotychczasowe alimenty nie zaspakajają ich obecnych potrzeb.

Pozwany S. C. wnosił o oddalenie powództwa, podnosząc,

że nie uchyła się od płacenia alimentów ale zmieniła się jego sytuacja życiowa,

gdyż obecnie pozostaje on w nieformalnym związku, z którego urodziło się jego kolejne dziecko. Pochodząca z ich związku córka uczęszcza do żłobka za który płaci 228zł. Wraz z obecną partnerką wychowuje dwoje dzieci, spłaca zaciągnięte kredyty i nie jest w stanie płacić żądanych alimentów.

Sąd Rejonowy w Gliwicach w wyroku z dnia 30 01 2015r. w zasądził od pozwanego na rzecz powodów W. C. i M. C. w miejsce dotychczasowych alimentów od dnia 14 07 2014r. alimenty odpowiednio w kwotach po 600zł

i 500zł miesięcznie, oddalił powództwo w pozostałej części oraz odstąpił od obciążanie pozwanego kosztami sądowymi.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia przywołał regulację art. 138 k.r.o. Stwierdził, że od czasu ustalenia ostatnich alimentów upłynęły 2 lata. W tym czasie zmieniły się koszty utrzymania małoletnich, wzrosły wydatki na mieszkanie i żywność, a powódka rozpoczęła leczenie ortodontyczna. Wyliczył, że aktualne miesięczne koszty utrzymania wynoszą: W. 1.155zł miesięcznie a M. około 1.155zł. Wziął pod uwagę, że małoletnia od dwóch lat nie utrzymuje kontaktów z pozwanym

i jej matka czyni głównie starania o jej utrzymanie i wychowanie. Następnie stwierdził, że wynagrodzenie pozwanego w dwóch ostatnich latach wzrosło o 610zł miesięcznie

a jego możliwości zarobkowe są zdecydowanie wyższe od możliwości zarobkach matki powodów i uznał, że zasądzone alimenty są adekwatne do jego możliwości zarobkowych.

„Na podstawie art. 102 k.p.c. odstąpił od obciążania pozwanego kosztami sądowymi

na zasadach słuszności”

Orzeczenie to zaskarżył **pozwany S. C.** w części uwzględniającej powództwo, który wnosił o „pozytywne rozpatrzenie jego apelacji”.

Zarzucał, że sprawę prowadziła „ta sama pani sędzia, z którą jest skonfliktowany prywatnie”. Na rozprawie zostały pominięte zgłoszone przez niego wnioski oraz oddalono jego wniosek o zarejestrowanie rozprawy w systemie „audio video” z powodu braku możliwości rejestrowania spraw w tym systemie w Sądzie Rejonowym w Gliwicach. Ponadto podnosił, że Sąd nie zwrócił się do pracodawcy powódki o przedstawienie jej zarobków oraz że nie wziął pod uwagę przedstawionych przez niego dokumentów świadczących o braku możliwości płacenia wyższych alimentów. Na sali rozpraw został zmuszony do niekorzystnego rozporządzenia mieniem „w celu zmniejszenia alimentów poprzez zajęcie komornika” Podnosił także, że założył nową rodzinę którą musi wyżywić i utrzymać razem z dziećmi z poprzedniego małżeństwa, które „w 100% musi karmić i ubierać”.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje :

Sąd pierwszej instancji prawidłowo zakwalifikował roszczenia powodów przyjmując za podstawę prawną swego rozstrzygnięcia regulację prawną zawartą

w art. 138 k.r.o. oraz nie wskazane wyraźnie ale zastosowane regulacje art. 133 § 1 i 135 § 1 i 2 k.r.o. a następnie wbrew zarzutom apelacji prawidłowo rozpoznała sprawę.

Przywołana w apelacji okoliczność występowania pomiędzy skarżącym a sędzią prowadzącą sprawę w Sądzie pierwszej instancji prywatnego konfliktu nie została w żaden sposób przez skarżącego uprawdopodobniona.

Więcej skarżący nawet nie wskazała na czym miałyby ten konflikt polegać

i nie przywoła żadnych okoliczności, które mogłyby to potwierdzać (nie czyni tego fakt prowadzenie spraw pomiędzy tymi samymi stronami przez tego samego sędziego).

Dlatego w materiale sprawy brak jest jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, iż w pomiędzy skarżącymi a sędzią rozpoznającą sprawę zachodziły okoliczności, które mogłyby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do co do bezstronności sędziego w danej sprawie w rozumieniu art. 49 § 1 k.p.c. i zarzut ten jest oczywiście bezzasadny.

Jest faktem powszechnie znanym, iż w chwili obecnej w Sądzie Rejonowym

w G. sale rozpraw nie są wyposażone w urządzenia pozwalające na utrwalenia przebiegu posiedzeń sądowych za pomocą zarejestrowania dźwięku lub obrazu i dźwięku, wobec czego Sąd pierwszej instancji oddalając na posiedzeniu w dniu 21 11 2014r. wniosek pozwanego „o nagrywanie rozprawy w trybie audio-video” nie naruszył regulacji art. 157 § 1¹ k.p.c.

W materiale sprawy brak jest informacji o zgłoszonych przez pozwanego wnioskach dowodowych (w szczególności takich wniosków nie zawarto w złożonej przez niego odpowiedzi na pozew oraz nie zostały one odnotowane w protokołach z posiedzeń rozprawy) i nie znajduje się w nim postanowienie o oddaleniu takich wniosków, stąd też podniesione w tej kwestii w apelacji zarzuty są również nieuzasadnione.

Ustalenia faktyczne składające się na podstawę faktyczną orzeczenia

nie były negowane w apelacji, mają podstawę w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowy, którego ocena jest logiczna i mieści się w granicach swobodnej oceny dowodów.

Ustalone przez Sąd dochody matki powodów I. C. mają podstawę

w informacjach zawartych w zaświadczeniu (...) Sp. z o.o. w G., których wiarygodność nie była kwestionowana przez skarżącego w toku postępowania.

Z tej przyczyny nie zachodziła potrzeba zwrócenia się przez Sąd do pracodawcy matki powodów o nadesłanie ponownej informacji o wysokości osiąganego przez nią wynagrodzenia.

W oparciu o zebrany w toku postępowania apelacyjnego materiał sprawy

- w szczególności o bezsporne oświadczenia pozwanego - uzupełniono podstawę faktyczną orzeczenia ustalając dodatkowo, że: w okresie po wydaniu zaskarżonego orzeczenia pozwany w okresie od 15 04 2015r. do 14 05 2015r. był zawieszony w czynnościach służbowych policjanta z jednoczesnym zawieszeniem 50% ostatniego uposażenia. Przeciwno pozwanemu wszczęto postępowanie dyscyplinarne oraz wniesiono przeciwko niemu do Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej akt oskarżenia i w chwili obecnej jedynym źródłem utrzymania pozwanego jest wynagrodzenie za pracę bez jego dodatkowych składników. Pozwany mieszka obecnie w województwie (...) wspólnie z partnerką i dwójką dzieci (k- 85 i 90 akt).

Z tych też względów Sąd odwoławczy z powyższymi modyfikacjami przyjął

za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna ustalonego stanu faktycznego

w swym zasadniczym zarysie jest prawidłowa.

Powodowie są dziećmi pozwanego, które z powodu swój wieku nie są w stanie samodzielnie się utrzymywać i z mocy art. 133 § 1 k.r.o. na pozwanym ciąży obowiązek jego alimentacji.

Ostatnie alimenty zostały ustalone wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach

z dnia 14 06 2012r. (wyrok uprawomocnił się w dniu 31 01 2013r.) w kwotach po 500zł miesięcznie na rzecz W. C. oraz w kwotach po 400zł miesięcznie na rzecz M. C..

Od czasu uprawomocnienia się tego wyroku do chwili wniesienia pozwu w niniejszej sprawie upłynął okres około 1,5 roku., w którym powodowie rozwinęli się fizycznie, a powód M. C. po wniesieniu pozwu we wrześniu 2014r. rozpoczął naukę w szkole podstawowej.

Miało to istotny wpływ na ich koszty utrzymania, które w sposób istotny wzrosły, w następstwie czego po ich stronie nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu

art. 138 k.r.o. uzasadniająca podwyższenie dotychczasowych alimentów.

Powódka W. C. uczęszcza obecnie do II klasy gimnazjum a powód M. C. do I klasy szkoły podstawowej.

Ich aktualne koszty utrzymania wynoszą: W. około 1.155zł, a M. około 1.156zł, po pomniejszeniu o zarachowane na ich poczet przez Sąd pierwszej instancji koszty mieszkania w kwocie 376zł wynoszą one odpowiednio **779zł** i **780zł**.

Mieszkają oni obecnie wspólnie z matką I. C., która z powodu ich wieku przez sprawowanie nad nimi bieżącej pieczy oraz zapewnienie im mieszkania realizuje cięży na niej obowiązek ich alimentacji, stąd też to na pozwanym w głównej mierze cięży obowiązek dostarczenia im środków finansowych na pokrycie ich pozostałych potrzeb.

Po poprzednim ustaleniu alimentów pozwanemu urodziło się kolejne dziecko, które pozwany jako ojciec jest zobowiązany utrzymywać, przez co zmieniła się również jego sytuacja rodzinna i wynikający z niej zakres jego obowiązków alimentacyjnych.

Z informacji Komendy Wojewódzkiej Policji w K. wynika , iż średnie miesięczne wynagrodzenie pozwanego w okresie od grudnia 2013r. do listopada 2014r. wyniosło wraz z dodatkami o charakterze stałym **3.044,92zł netto** miesięcznie, wobec czego należy przyjąć, iż pomimo pozbawienia pozwanego części innych dodatkowych świadczeń na skutek wszczęcia przeciwko niemu postępowania dyscyplinarnego, co najmniej w takiej wysokości będzie on w przyszłości otrzymywał wynagrodzenie.

Z tego wynagrodzenia zobowiązany jest on łożyć alimenty na rzecz powodów oraz na dziecko, które urodziło ze związku z jego obecną partnerką (pозwany nie pozostaje z nią w związku małżeńskim i nie cięży na nim obowiązek jej alimentacji jak również nie ma prawnego obowiązku utrzymywania jej dziecka).

Ferując zaskarżony wyrok Sąd Rejonowy w miejsce dotychczasowych alimentów zasądził od pozwanego na rzecz powodów alimenty w kwotach po 600zł miesięcznie na rzecz W. i po 500zł miesięcznie na rzecz M., tj. podwyższył je

w stosunku do poprzednich alimentów o 100zł na każdego małoletniego, które co należy podkreślić nie zaspokajają w pełni wskazanych powyżej - poza kosztami mieszkania - kosztów utrzymania małoletnich (koszty te będzie zobowiązana ponosić ich matka I. C., która zarabia obecnie 2.451,41zł i po potrąceniu opłat za mieszkanie pozostanie jej na utrzymanie rodziny kwota 1.461,41zł).

Łącznie zasądzone alimenty wynoszą obecnie 1.100zł i po ich potrąceniu

z uzyskiwanych przez pozwanego dochodów - we wskazanej powyżej wysokości – pozostaje mu na jego utrzymanie oraz utrzymanie nowonarodzonej córki kwota **1.944,99zł**, z której jest on w stanie się utrzymać oraz wraz z jego obecną partnerką utrzymać ich wspólne dziecko.

Czyni to apelację bezzasadną co prowadziło do jej oddalenia.

Reasumując zaskarżone wyrok jest prawidłowy i dlatego apelację pozwanego jako bezzasadną oddalono w oparciu o przepis art. 385 k.p.c.

SSR (del.) Maryla Majewska – Lewandowska SSO Leszek Dąbek SSO Andrzej Dyrda